

Sötétségben reménység

Alkalom: vasárnap de.

Dátum: 2021.03.07.

Ige: Jób 30,16-28

Zsolt 18,29 Mert te gyújtasz nekem mécsest, URam; az én Istenem fénysugarat küld nekem a sötétbe.

Jn 8,12 Jézus ismét megszólalt, és ezt mondta nekik: Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.

1. Kedves Testvérek! Furcsa világot élünk. Ez a szó: járvány, a mindennapi szókinccsünk részévé vált. Habár mindig is ismertük ezt a szót, de mégis úgy nőttünk fel, hogy a járvány az valami történelmi fogalom. Csak a régmúltban voltak járványok. A sötét középkorban voltak pusztító járványok, melyek végig söpörtek Európán. De ezeknek vége van. 100 éve volt az utolsó világméretű járvány, a spanyolnátha.

Persze hallottunk arról, hogy Afrikában bizonyos területein időnként megjelenik az Ebola, vagy tudjuk, hogy vannak fertőzések, melyek a szarvasmarhákat, a sertéseket vagy a szárnyas háziállatokat tizedelik meg. De hogy ránk, emberekre veszélyt jelentsen valamilyen világméretű járvány, azt sokáig nem gondoltuk.

De 2019 őszén felütötte a fejét a covid-19, a koronavírus, és pandémia, világméretű lett belőle. És nagyon furcsa ez a vírus, még nem lehetett kiismerni. Vannak, akik nem is igen vesznek róla tudomást, mások pedig rettegnek tőle. Vannak, akiket békén hagy, és nem fertőződik meg, másokat pedig súlyosan megbetegít, és sokak számára halálos szövődményt is okoz.

Habár már több vakcinát is kifejlesztettek, mégis sok tekintetben sötétségben tapogatózik még az orvostudomány.

Immár egy éve, hogy jelen vannak az életünkben a járványügyi intézkedések. Az elmúlt hetekben jó volt azt érezni és látni, hogy csökkennek az esetszámok, és kezdtünk reménykedni, hogy az intézkedések enyhítése fog következni. De nem így történt. Ahogy a környező országokban is, úgy hamarosan nálunk is újból emelkedni kezdtek a megbetegedések számai. Ráadásul nagyon hirtelen és meredeken nőnek a számok. Jób szavai szóról szóra illenek a mi korunkra, ezekre a napokra is: **²⁶Bizony, jót reméltem, de rossz következett. Világosságot vártam, és sűrű homály jött. ²⁷Nyugtalanság tört rám, mely nem csillapodik; elértek a nyomorúság napjai.**

Ezekben a napokban, sőt sok ember számára inkább azt kell mondani, hogy ezekben a hónapokban olyan, mintha sötétség lepte volna el az életünket. Sötétben tapogatózik az orvostudomány, és mi is, egyszerű emberek. Nem tudják sokan, hogy mit tegyenek, és mit ne? Merjenek-e templomba jönni, közösségbe menni, rokont, nagyszülőt látogatni, vagy sem? Beadassák a vakcinát, vagy inkább ne? Hogyan védekezzenek a fertőzés ellen? És még megannyi kérdés foglalkoztatja az embert mostanában.

Sötétségben tapogatózunk mi magunk is. Ez a legjobb kifejezés erre. De nagyon nem szeretjük a sötétséget. A sötétség félelmet okoz és bizonytalanságot. Hadd idézzem ismét Jób szavait a 19. rész 8. verséből: **(Isten) Eltorlaszolta utamat, nem mehetek tovább, sötétbe burkolta ösvényeim.** Igen, így érez Jób. Minden, ami vele történik, akár jó, akár rossz, az Isten tudtával és jóváhagyásával történik vele.

Mi, akik olvashatjuk ezt a bibliai könyvet, tudjuk azt is, hogy a Sátán engedélyt kért Istentől arra, hogy megkísértse, próbára tegye Jóbot. Az Úr pedig megengedte ezt.

Ez a sötét oldala az életnek, amikor azt tapasztaljuk, hogy az Úr megengedi az ősellenségnek, a kísértőnek, hogy romboljon, pusztítson, hogy megkísértsen és próbára tegyen embereket. És igen, még bennünket is.

Ilyenkor felszakad a mi szívünkől is a sóhaj, hogy miért Uram? Miért engeded mindezt megtörténni? Miért engedsz bele bennünket a sötétségbe, a homályba, a próbákba? Miért engeded meg, hogy körülöttünk sötétség legyen és bizonytalanság?

2. Van egy nagyon érdekes ige az Ézsaiás könyvének 45. részében. Ezt olvassuk az első versekben:

¹Ezt mondja az ÚR fölkentjének, Círusnak, akinek erősen fogom a jobb kezét, népeket teríték le előtte, és királyok övét oldom meg, kitárulnak előtte az ajtók, nem maradnak zárva a kapuk: ²Én megyek előtted, a rögös utat elegyengetem, az ércajtókat betöröm, és a vaszarakat leverem. ³Neked adom a sötétség kincseit, az elrejtett drágaságokat, hogy megtudd: én vagyok az ÚR, aki téged néven szólított, Izráel

Istene. ⁴Szolgámért, Jákóbert, választottamért, Izráelért szólítottalak neveden; nagy hírnevet szerzek neked, noha nem ismertél. ⁵Én vagyok az ÚR, nincs más, nincsen isten rajtam kívül! Én öveztelek föl, noha nem ismertél. ⁶Hadd tudják meg napkelettől napnyugatig, hogy rajtam kívül nincsen más, én vagyok az ÚR, senki más! ⁷Én alkottam a világosságot, én teremtettem a sötétséget, én szerzek békességet, én teremtek bajt, én, az ÚR cselekszem mindezt.

Különös az, ahogy Isten beszél egy idegen királyról, Círusról. Ebben az igében Círus hatalmas ígéretet kap arra, hogy királysága megerősödik, hatalmassá lesz, és meggazdagodik. És, ahogy a történelemből kiderül, ez valóban így történt.

Hallottam egy olyan magyarázatot is, hogy az idegen hódítók elől elrejtett kincseket szerezte meg Círus perzsa uralkodó. Így számára szó szerint beteljesedett az, hogy a sötétségben kincset talált, a sötétség kincseit, az elrejtett kincseket Isten neki adta. Akár lehetett ez így is.

Az is nagyon fontos ebben az Igében, hogy Isten őt néven ismeri, és néven szólítja. A világmindenség Ura és Teremtője néven szólítja Círust, és felkentjének, felhatalmazott uralkodójának nevezi. Isten kiválasztotta még akkor is, ha egyébként pogány, vagyis nem zsidó ember volt. Ő volt az, aki a babiloni fogásba elhurcolt zsidóknak megengedi, hogy hazatérjenek.

Ennek a pogány uralkodónak meg kell ismernie a Mindenható Istent, hogy Tőle származik mind a világosság, mind a sötétség, minden az Ő hatalmában van. Ebből az isteni hatalomból kap egy kicsi részt Perzsa királya, hogy az Isten akaratának és tervének végrehajtója lehessen.

3. Ebből az ézsaiási próféciából mi az, amit az Úr üzeni szeretne ma nekünk?

I. Az első üzenet az, hogy **Isten cselekszik hatalmasan ebben a világban**, ha kell, akkor világbirodalmak vezetői által, ha kell, akkor világjárványok által. Bármit fel tud használni, hogy terve célhoz érjen.

Círust naggyá és gazdaggá teszi, - így olvassuk - „**hogy megtudd: én vagyok az Úr**”. Nagyon fontos látnunk azt, hogy Isten azért cselekszik hatalmasan, hogy megtudjuk és megtudja mindenki, hogy Ő az Úr, hogy csak Ő az Úr.

Istennek van hatalma, hogy beavatkozzon a sötétségbe. Így avatkozott be Jób életébe is, amikor a legsötétebb és legreménytelenebb helyzetben volt. **Én vagyok az ÚR, nincs más, nincsen isten rajtam kívül!** - mondja Ézsaiás próféta által. Mi se higgyünk senki másnak és senki másban, mert sem ősi, sem modern bálványok nem képesek segíteni ma sem. Egyedül az Úr tud segíteni. Csak Ő tud kincset adni a sötétségben.

II. A második üzenet, amit szeretnék most elmondani, hogy **Isten közel van hozzánk a sötétségben.** Ezt abból is megérthetjük, hogy név szerint szólít. „*én vagyok az ÚR, aki téged néven szólított*” (3.) Isten neveden szólít és megszólít téged is, mert fontos vagy számára, mert értékes az életed előtte.

Az emberkereső Isten ott van abban a sötétségben, ahol mi vagyunk, ahol mi tapogatózunk és keressük a kiutat. De van-e Istenkereső ember a sötétben? Van-e most olyan ember, aki meg akarja találni az Urat? Vagy csak mindenki a kiutat keresi, de Istent nem?

Sokszor ebben a helyzetben - a nyomorúságban, a gyászban, a betegségben - vagyis, amikor azt érezzük, hogy sötétségben járunk, akkor azt gondoljuk, hogy még az Isten is elhagyott bennünket, hátat fordított nekünk. Pedig nem. Urunk sokkal inkább ott van a nyomorúságban és bajban, mint azt mi esetleg gondoljuk.

Az 50. Zsoltárban így biztat minket az Úr: **Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem.**

Az emberek tapasztalata pedig ez: **Nyomorúságomban az URat hívtam segítségül. Az ÚR meghallgatott, tágas térre vitt engem.** (Zsolt 118,5 és még több helyen is.)

Pál apostol egykor Athénban az „ismeretlen istenről” prédikált. Az ApCsel 17-ben többek között ezt is olvassuk: *keressék az Istent, hátha kitapinthatják és megtalálhatják, hiszen nincs messzire egyikünkől sem.* Igen, **hiszem azt** - kedves Testvérek - hogy bár a járvány miatt, a sokféle istentelenség, pogányság és erkölcstelenség miatt sötétség van körülöttünk, sötétséget érzünk, de **ebben a sötétségben kincset találhatunk mi is.** Rátalálhatunk Istenre, Aki Megváltást, Szabadítást, reménységet és gyógyulást készített számunkra is. Rátalálhatunk a kegyelem kiapadhatatlan forrására, mert nincs messze tőlünk sem.

III. A harmadik üzenet, amit át szeretnék nektek ma adni az, hogy **amit tudhatunk, az Isten dicsőretére indít minket.** Jób történetére szeretnék visszautalni. Jóbról a könyv első fejezetében nemcsak azt tudjuk meg, hogy gazdag volt és szép családja volt, hanem azt is, hogy a Sátán mindenét elvette: egyik

napról a másokra tönkrement anyagilag, megsemmisült mindene, meghaltak gyermekei, és még az egészsége is odalett, súlyosan megbetegedett.

Ekkor olvassuk a következőt: ²⁰**Jób ekkor fölállt, megszaggatta köntösét, és megnyírta a fejét. Azután a földre esve leborult, ²¹és így szólt: Meztelenül jöttem ki anyám méhéből, meztelenül is megyek el. Az ÚR adta, az ÚR vette el, áldott legyen az ÚR neve! ²²Még ebben a helyzetben sem vétkezett Jób, és nem követett el megbotránkoztató dolgot Isten ellen.**

Igen, általában azt gondoljuk, hogy akkor lehet dicsérni Istent, ha minden rendben van az életünkben. De a tapasztalat sokszor mégis az, hogy amikor szalad a szekér, akkor éppen jódolgukban felejtkeznek meg sokan Istenről, akitől az egészséget és a jólétet kapták.

Jób azonban mind jólétében, mind szegénységében, mind örömben, mind pedig gyászában, mind egészségében, mind pedig betegségében dicsérte az Urat. Ez hatalmas példa lehet és legyen is előttünk, hogy **dicsérjük az Urat, a mi Istenünket bármilyen helyzetben is vagyunk!**

Nagyon sok mindenért dicsérheted az Urat, akár még testi vagy lelki fájdalmakban is. Jób így beszél Istenről, hogy

- „Élettel és szeretettel ajándékoztál meg, és gondviselésed őrizte lelkemet.” (10,12)
- „Ő tudja, milyen úton járok.” (23,10); „Jól láthatja utaimat Isten, és számon tarthatja minden lépésemet.” (31,4)
- Isten uralja a világot. Erről szól a Jób 34,13 igevers.
- „Bizony, beteljesíti, amit kiszabott rám.” (23,14) Vagyis neki terve van az életemre nézve.

Képek múzeumi kincsekről:

IV. Végül a 4. üzenet, hogy **az Úr kincset ad nekünk a sötétségben**. Egy kép jutott az eszembe, amikor ezen az ígéreten gondolkodtam. Egy múzeum képe, ahol sötét van, alig dereng valami világosság. Ahol viszont fény van, ott igazi kincseket láthatunk.

Ez számomra azt szemlélteti, hogy a kincsek a sötétben még sokkal fényesebbnek és értékesebbnek látszanak. A sötétség az a szükséges rossz, ami igazán képes kihangsúlyozni a világosságot, az értéket és a kincseket.

Úgy hiszem, hogy a zsoltáros erre gondolt, amikor azt mondta Istennek: **Mert te gyújtasz nekem mécsest, URam; az én Istenem fénysugarat küld nekem a sötétbe**. Az Istentől jövő fény megmutatja az értéket és a kincset a legnagyobb sötétségben is, amiért hálások lehetünk, amiért dicsérhetjük az Urat.

A legfőbb kincs és a legnagyobb világosság, a világ világossága: Jézus Krisztus. Ő az, Akiben, ha hiszünk, akkor nem járunk sötétségben, és miénk lesz az élet világossága.

4. Röviden hadd összegezzem a három üzenetet:

I. Az első üzenet az, hogy **Isten cselekszik hatalmasan ebben a világban**, és bármit fel tud használni, hogy terve célhoz érjen.

II. A második üzenet, hogy **Isten közel van hozzánk a sötétségben**.

III. A harmadik üzenet, hogy **amit tudhatunk, az Isten dicséretére indít minket**.

IV. Végül a 4. üzenet, hogy **az Úr kincset ad nekünk a sötétségben**: életed Megváltóját és Szabadítóját Jézus Krisztust ismerheted fel, aki üdvösséget és örök életet ad neked. Ámen.

Loment Péter lelkész

Áldás: **Ezt mondja Jézus Krisztus:**

³⁵**Még egy kis ideig közöttetek van a világosság. Addig járjatok a világosságban, amíg nálatok van, hogy a sötétség hatalmába ne kerítsen titeket; mert aki a sötétségben jár, nem tudja, hová megy. ³⁶Amíg nálatok van a világosság, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyetek! (Jn 12,35-36)**